

ת"פ 41031/02/16 - תביעות צפת נגד אליהו בשטח

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 41031-02-16 תביעות צפת נ' בשטח
תיק חיצוני: 502161/2015

בפני	כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מאשימה	תביעות צפת
נגד	
נאשם	אליהו בשטח

החלטה

1. זוהי בקשה לתיקון כתב האישום בשני תיקונים -

התיקון האחד הנו בבקשה להוספת עדת תביעה - הגב' כרמית יהודה, שהנה, על פי הבקשה, עורכת הרשימה המוסדית, אשר הוציאה את פלטי התקשורת מחברת פלאפון תקשורת בע"מ.

התיקון השני, הנו בבקשה להוספת פירוט בכתב האישום, שבו יובהר בחלק הכללי של כתב האישום כי המתלוננת שמשה במועד הרלוונטי לכתב האישום כעובדת משרד הבריאות המנפיקה רישיונות עסק.

2. בקצרה וכרקע, אציין כי הנאשם מואשם באיומים ובהטרדה באמצעות מתקן בזק, כלפי המתלוננת, שנעשו על ידי הנאשם, כנטען בכ 170 הודעות טקסט ושיחות טלפוניות שיזם הנאשם נגד המתלוננת בתקופת חודש נובמבר שנת 2015.

3. ב"כ הנאשם מתנגדת לבקשה בטענה כי כפירתו המפורטת של הנאשם נמסרה ביום 20/11/17, בהתבסס על כתב האישום כפי שנוסח טרם התיקון, לרבות רשימת עדי התביעה. אשר על כן, נטען כי אין לאפשר למאשימה לערוך "מקצה שיפורים" ויש לדחות את הבקשה.

4. השמטת שמה של עורכת הרשומה המוסדית מנומק על ידי המאשימה בשגגה ונימוק זה אינו מוכחש על ידי ב"כ הנאשם.

לאחר עיון בבקשה ובתגובה, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

סעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1984 קובע כי בית המשפט רשאי, בכל עת לאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן את כתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן.

6. אף על פי שקויימה הקראה בתיק, ואפילו הסתמך הנאשם, בתשובתו לכתב האישום, על רשימת עדי התביעה שהופיעה בכתב האישום - אין בכך למנוע, בנסיבות עניין זה, את תיקונו של כתב האישום כמבוקש, שכן אין בתיקון לפגוע בהגנתו של הנאשם.

בבקשתה, מבקשת המאשימה לתקן טעות שנפלה בכתב האישום.

רצוי, כמובן, כי כתבי אישום ינוסחו ללא טעויות, ואולם מקום בו נפלה שגגה בניסוחו של כתב האישום, והרי לא ניתן להבטיח כי טעויות אנוש לא ייפלו, קיימים נתיבים לתיקון הטעות, ובלבד שהגנת הנאשם לא תיפגע.

זכותו של הנאשם להתגונן מפני אישום פלילי אינה כוללת זכות בלתי מסוייגת להנות מטעות של גורמי האכיפה, ומאידך, האינטרס הציבורי מחייב שתינתן אפשרות לתקן טעויות אנוש, כדי הליך בירור האמת לא ייפגע או יסוכל אוטומטית רק בשל טעות, בכל פעם שטעות מתרחשת.

לגבי טעויות של המאשימה, והזכות לתקן, ראוי להפנות לדברי ביהמ"ש העליון בע"פ 951/80 **יצחק קניר נגד מדינת ישראל**, שדן, באותו עניין, בשאלה האם להתיר למאשימה להביא ראיות נוספות **לאחר גמר שלב הסיכומים**, שם נאמרו על ידי כבוד השופט ברק הדברים הבאים:

"הגישה, לפיה יש להשאיר לבית המשפט שיקול-דעת אם להזמין עדים ולקבל ראיות גם לאחר שלב הסיכומים, עולה בקנה אחד עם תפיסת היסוד בדבר מהות ההליך הפלילי. הליך זה אינו תחרות או מאבק בין תובע לנאשם, אשר כל סטייה מכללי התחרות או המאבק יש בה כדי להכריז על המנצח. ההליך הפלילי הוא מסגרת דינים, הבאים להגשים את המשפט הפלילי, דהיינו, לקבוע חפות או אשמה. לשם כך על ההליך הפלילי לחשוף את האמת, וזו מטרתו העיקרית. כמובן, עמידה על כללים וחשיפת האמת אינן שתי משימות נוגדות. נהפוך הוא: הכללים באים לקבוע סטנדרט של ניהול משפט, אשר על-פי ניסיון החיים - יש בו כדי להביא לחשיפת האמת, ובכך תואמות שתי משימות אלה. עם זאת, יש ועמידה פורמלית על סדר הכללים בעניין מיוחד יהיה בה כדי לגרום לעיוות דין, אם בדרך של הרשעת החף מפשע ואם בדרך של זיכוי הנאשם. בנסיבות אלה יש לשאוף לכך, כי הכללים עצמם ייתנו לבית המשפט סמכות ושיקול-דעת לעשות צדק. לא למותר יהא לחזור על דבריו של הנשיא זמורה, אשר אמר, בע"פ 1/48 [11], בעמ' 18

"... הפרוצידורה הפלילית על דיניה מכילה לטובת הנאשם תריס בפני עיוות-דין. רוצים

לתת לנאשם את מלוא ההגנה ההוגנת. אבל אסור לסלף את הרעיון הבריא הזה על-ידי הפרזה בפורמליות. פרוצידורה פלילית טובה צריכה בוודאי לתת לנאשם את מלוא ההגנה, כדי למנוע עיוות-דין, אבל הדיון הפלילי אינו צריך לקבל צורת משחק אשקוקי שבו מהלך אחד בלתי נכון קובע את גורל המשחק. תפקיד הדיון הפלילי - להוציא כאור משפט. מוטב אמנם שעשרה רשעים יצאו זכאים משצדיק אחד יצא חייב, אבל במה דברים אמורים? - כשהשאלה היא הוכחת האשמה, ולא כשהכתוב מדבר על ליקויים טכניים בכתב-ההאשמה וכדומה".

ניתן לסכם ולומר, כי ההתייחסות הנכונה לבקשות החורגות מהפרוצדורה המוכתבת בדיון הפלילי צריכה להיות גמישה ורגישה, ולא נוקשה ופורמליסטית.

9. באשר לתיקון כתב אישום - כידוע, טרם תחילת המשפט, ובטרם מתקיימת הקראה ומושמעת תגובת הנאשם לאישום - קיימת למאשימה זכות שבחוק לתקן את כתב האישום כרצונה בלא קבלת רשות לכך (בהתאם לסעיף 91 לחסד"פ), לעומת זאת, כאמור לעיל, החל משלב ההקראה ואילך, תיקונו של כתב האישום כרוך באישור בית המשפט בהתאם לסעיף 92 לחוק.

10. השאלה אם הגנת נאשם נפגעת בשל תיקון כתב האישום, נענית תוך הפעלת מדדים הקשורים בנסיבות המקרה. בין היתר, יש לתת משקל לשלב בהליך בו מתבקש התיקון, למידת ההסתמכות של הנאשם על המשגה, וכן על טיב השגגה שנעשתה ומידת הצורך המעשי בתיקונה של שגגה זו.

11. בענייננו שוכנעתי שאין בהוספת שמה של העדה, עורכת רשימה מוסדית, שעדותה נחוצה להוכחת חומר ראיות בעניין פלטי תקשורת, לרשימת העדים משום הפתעה ואין בהוספת השם כדי לפגוע בזכויותיו הדיוניות או המהותיות של הנאשם, שעה שחומר החקירה הרלוונטי לעדה זו הועבר להגנה מבעוד מועד.

מדובר בשגגה, אשר על פניה איננה עמוקה, ויש לאפשר את תיקונה.

התיקון התבקש בשלב מוקדם, טרם החל שלב ההוכחות, על כל הכרוך בכך. בתי המשפט נוטים בפועל להתיר תיקונו של כתב אישום והוספת עדים לרשימת עדי התביעה, אף בשלבים מתקדמים יותר של המשפט, כל עוד הגנתו של הנאשם לא נפגעת והאינטרס הציבורי מחייב זאת.

לאור האמור לעיל, אני מורה על תיקונו של כתב האישום כמבוקש על ידי המאשימה - הוספת העדה, הגברת כרמית יהודה לרשימת עדי התביעה.

12. התיקון השני המתבקש, שבו מבקשת המאשימה להבהיר כי המתלוננת הייתה במועד כתב האישום עובדת משרד הבריאות שתפקידה היה להנפיק רשיון עסק, הנו הוספה שאף היא תיקון של השמטת

עובדה רלוונטית בשגגה.

מדובר בתיקון ענייני שנדרש להבנת כתב האישום, ואין בו לפגוע בכל דרך שהגנת הנאשם.

יצוין כי במועד ההקראה שאלתי את הצדדים מה היה טיב הקשר בין הנאשם למתלוננת, שכן קשר זה לא הובהר בכתב האישום, וההשמטה עוררה סימני שאלה, ונעניתי על ידי שני באי כח הצדדים כי מדובר בהשמטה, וכי הסיטואציה המתוארת בכתב האישום נעשתה לכאורה על רקע מתן שרות של המתלוננת לנאשם במסגרת תפקידה.

זהו, לפיכך, תיקון מתבקש ומוצדק של חוסר בכתב האישום, וגם תיקון זה מאושר כמבוקש.

סוף דבר הוא כי בקשת המאשימה מתקבלת כלשונה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ח, 14 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.